1821. Nº. 30.

UTRECHTSCHE COURANT.

Vrijdag den 9. Maart.

I T A L I E.

ROME *den* 17. *Februarij.* Alles is alhier rustig. De burger-militie is onder de wapenen en handhaaft de goede orde.

Na het alarm van den 13. dezer is er geen nieuws in deze stad voorgevallen. De Napolitanen laten ons rustig; men is algemeen van gedachten, dat zoo zij eene vijandelijke onderneming tegen ons hadden willen doen, zij in de eerste oogenblikken weinig of geen tegenstand zouden hebben gevonden. Thans zoude zulks veel moeijelijker zijn, en het is waarschijnlijk dat wij in deze omstreken Oostenrijksche troepen zullen bekomen hebben, alvorens Napelsche troepen te hebben gezien.

In de omstreken dezer hoofdstad heeft men reeds tentenmagazijnen voor de groote Oostenrijksche armée opgeslagen. De avant-garde wordt morgen of overmorgen te gemoet gezien, als zijnde reeds Viterbo doorgetrokken. In deze stad bevinden zich verscheiden militaire agenten. De generaal en chef van de Oostenrijksche armée, wordt den 20. dezer alhier verwacht. De citadel van Ancona is door de Oostenrijksche troepen bezet.

ROME *den* 19. *Februarij.* De rust blijft alhier steeds voortduren, en men heeft reden te geloven dat dezelve niet zal gestoord worden. De voorhoede der Oostenrijksche armée bevindt zich slechts eenige mijlen van deze stad; men denkt dat de armée voor als nog niet voorwaarts zal rukken, maar in de streken van Foligno, vijf mijlen van Spoletto, en in de omstreken dezer stad, zal halte houden, om nadere orders aftewachten.

De voorgewende inval der Napolitanen op ons grondgebied, welke zoo veel gerucht gemaakt heeft, is niets anders dan de marsch van eene troep inwoners van de Prinsdommen Benevent en Ponto-Corvo. Dit korps kwam den 15. te Ancarano, een dorp in den Kerkelijken Staat, boven de Tronto, aan, onder het geschreeuw: *leve de Spaansche Constitutie!* en verspreide aldaar eene proclamatie, met oogmerk om het volk in opstand te brengen. Eenige exemplaren van deze proclamatie waren in het geheim ook op andere punten van den Kerkelijken Staat verspreid geworden, zonder echter eenig gevolg gehad te hebben. Z. H. de Paus heeft eene Notificatie doen afkondigen, waarbij hij zijne getrouwe onderdanen tegen de listen en verleidingen van de vijanden der goede orde waarschuwt.

NAPELS *den* 14. *Februarij.* Men wil dat de Prins-Regent aan de Junta van Sicilie heeft doen voorstellen om de Napolitaansche of eene andere Constitutie, die het gouvernement het geschikst voor dat eiland zal oordeelen, aan te nemen, en aldus een eigen Parlement te hebben. Tevens zoude Z. K. H. 11000 man troepen, die zich nog op Sicilie bevinden, opontboden hebben, welke troepen door ons eskader zullen worden afgehaald.

Toen den 12. dezer de drie ministers der verbondene Mogendheden zich bij den Prins-Regent vervoegden, om hem de besluiten van het Congres van Laijbach mede te deelen, scheen de tegenwoordigheid van den minister van buitenlandsche zaken *ad interim*, hen te hinderen. De Prins dit bemerkende, zeide hun, dat hij, in hoedanigheid van Regent van eenen constitutionelen staat, geene openingen betrekkelijk de belangens der natie konde ontvangen, dan in tegenwoordigheid van een minister, en verzocht hen dienvolgens hunne zending te volbrengen.

De graaf *von Stackelberg* nam hierop het woord, en deed den Prins opmerken, dat zoo men aan de eischen van het congres voldeed, het Koningrijk slechts door 40,000 Oostenrijkers zoude bezet worden; doch zoo men hier aan geen gehoor gaf, eene veel grootere magt zoude aanrukken, en dat als dan het land aan alle onheilen en kosten van eenen oorlog zoude blootgesteld zijn.

De Prins-Regent antwoordde driftiglijk, dat het der verbondene Mogendheden vrij stond besluiten te nemen, welke zij wilden, doch dat hij vastelijk besloten had de constitutie te handhaven, welke zijn doorluchtige vader en hij vrijwillig hadden bezworen; dat de Koning in de laatste oogenblikken voor zijn vertrek nog dezelfde gevoelens had te kennen gegeven; dat hij, aan het hoofd van eene grootmoedige natie geplaatst zijnde, welke steeds nieuwe bewijzen van verkleefdheid en achting aan den dag lag, wel met eer zoude kunnen sneven, maar niet een zoo schandelijk verdrag aangaan, enz.

De aanspraak, welke de Prins-Regent, in de buitengewone zitting van het Parlement op den 13. dezer aan de vergadering gedaan heeft, was van den volgenden inhoud:

MIJNE HEEREN DE AFGEVAARDIGDEN!

„Op het oogenblik toen ik uwe gewone zitting sloot, gaf ik u te kennen, misschien in de noodzakelijkheid te zullen komen om, krachtens de constitutie, eene buitengewone zamenroeping des Parlements te moeten verlangen.

„Het onderwerp, waarover thans door u beraadslaagd moet worden is het gewigtigste, hetwelk immer aan uw onderzoek onderworpen geweest is. Onveranderlijk aan de beginselen verknocht, voor welke ik uitgekomen ben, en besloten hebbende met de natie verbonden te blijven, heb ik niet verzuimd de bij ons ontvangene tijdingen welke van gewigt voor de natie zijn konden, ter kennis der permanente deputatie te brengen. Desgelijks heb ik den minister van buitenlandsche zaken gelast, een naauwkeurig en getrouw verslag zijner zending, omtrent al wat de door het Congres van Laijbach genomene en ons medegedeelde besluiten betreft, omtrent hetgeen betrekking heeft tot onzen staatkundigen toestand en tot onze betrekkingen met de vreemde mogendheden, aan u af te leggen. Al mede heb ik aan de overige ministers geboden, u alle de ophelderingen te verschaffen, welke gij mogt verlangen, of die zouden kunnen dienen om u bijzondere kennis van onze staatskrachten te geven, zoo met betrekking tot onze land- en zeemagt als tot onze geldmiddelen.

„Ik ben overtuigd, dat de wijste overweging en het rijpst beraad uwe discussiën besturen zullen, in eene zaak van zoo hoog gewigt en aan welke te gelijker tijd de eer en het geluk der natie verbonden zijn, beide aan mij, die mijne belangen ten naauwsten met die der natie vereenigd heb, zoo dierbaar als zij aan ieder goeden burger zijn moeten.

„Het gedrag, hetwelk tot heden toe alle door u genomene maatregelen bestuurd heeft, strekt mij tot veiligen waarborg, dat gij meer dan immer tot geleiders kiezen zult de nationale eer, den eerbied voor den troon en voor de algemeene orde, ter handhaving van alle welken ik zeker ben, dat het Parlement de middelen, die van de wetgeving afhangen en in de tegenwoordige omstandigheden het dienstigst zijn, zal bezigen.

„Laat ons wijze en krachtige maatregelen nemen en, altoos getrouw aan mijne eeden, zal ik verheugd zijn, mij te midden eener natie te bevinden, die niet ophoudt mij blijken harer liefde te geven."

De President *Matteo Galdi*, beantwoordde die aanspaak op de volgende wijze:

KONINKLIJKE HOOGHEID!

„Het zijn de verlichte en beschaafde volken die, meer dan eenige andere welke den aardbol bewonen, aan hunne wetten en constitutien gehecht zijn, uit welke vrede, nijverheid, kunsten en wetenschappen, waardoor zij zoo roemrijk van de barbaarsche volkeren onderscheiden worden, voor hen voortvloeijen.

„Eene nijvere en kundige, van geaartheid vredelievende en haren naburen nuttige natie; eene natie, die hunnen roem niet benijdt, op hunne magt niet naijverig is, zich onafgebroken bezig houdt met het volmaken harer eigene instellingen, en door eene wijze en liberale wetgeving beschermd wordt, bemindt haren tegenwoordigen toestand, tracht die niet voor eene onzekere toekomst te verwisselen, en eerbiedigt eens anders regten, om dat zij het geluk gevoelt, hetwelk een vreedzame en gematigde staat haar verzekert. Op deze grondslagen hebben onze voorouders hunne wetten, op deze hebben zij de constitutien gegrond; zij zijn, onder de vermaardste volken van het heelal, de eerste geweest, die in het lange tijdverloop hunner beschaving uitgemunt hebben.

„De afwijkingen, aan welke de loop der jaren de volken dezer aarde onderwerpt, de vergetelheid van den Godsdienst en de verbastering der zeden, hadden die edele en verhevene beginselen, op welke de kracht, de roem en de vermaardheid der natien berust, bij ons doen ontaarden.

„Een edel en grootmoedig volk kon niet langer in de duisternis blijven, die het omgaf; het is uit zijne slaapzucht ontwaakt, en heeft, in weinige maanden, de baan eener eeuw doorloopen, edoch zonder schokken, zonder met geweld zijne oude inrigtingen omver te stoten, zijne plotselinge aandrift tot tweewerf toe door zijnen wettigen Koning ziende goedgekeurd, en door een vrijen eed van trouw de wettigheid van den troon en het regerend geslacht zijner vorsten bevestigende.

„Het heldhaftige Spanje heeft deze grootmoedige onderneming toegejuicht; de liberale gouvernementen van Europa hebben grootendeels dezelve goedgekeurd; doch weldra begon een donkere wolk aan de noorder kim te rijzen, voorspelde ons eenen storm en dreigde het heldere licht te verduisteren, dat uit Italiens zuidelijkste grond voortstraalde. Men poogde, door alle middelen van vredelievendheid, het onweder af te wenden; men beproefde alles, men deed alles wat mogelijk was, behalve zich tot de vernedering der overwonnene en onder het juk gebragte volkeren te verlagen; alles was vruchteloos. Ophelderingen werden verlangd, wij gaven die; betuigingen van veiligheid werden gevorderd, men deed dezelve; de tegenwoordigheid van onzen Souverein op het Congres der hooge bondgenooten te Laijbach werd geëischt, *Ferdinand* ging derwaarts; men wilde inlichting hebben omtrent ons staatkundig en burgerlijk gedrag; weinig ontbrak er aan of men zou ons rekenschap afgevraagd hebben van onze geheimste gedachten.

„Alle opofferingen, die met de eer der natie bestaanbaar waren, werden gedaan, en ik durf het zeggen, zij werden gedaan zonder de waardigheid van den constitutionelen troon te krenken; alles was vergeefsch. Wat kunnen wij meer doen? Welken waarborg kunnen wij nog leveren, na zoo veel goede trouw en gelatenheid? Doch, ik herhaal het, alles was vergeefsch; en zoo de Allerhoogste, die onschuld en regt beschermt, de verhevene souvereinen niet verlicht, het hart hunner raadslieden en ministers niet verandert, zal het mogelijk zijn, den vrede te behouden.

„De faam, de droevige boodschapster der onheilen, die de natien bedreigen, had ons sedert lang berigt, dat de van onweder zwangere wolk ons grondgebied nadorde. Z. H. vermeerderde ons vermoeden, door het Parlement buitengewoon bijeen te roepen. De aanspraak, ons door hem van den troon zijner vaderen gedaan, verandert onze vermoedens in zekerheid. De inhoud der officiele stukken, die dezelve verzellen, is onheilspellend voor ons; de geheele natie zal misschien het stelsel van gematigdheid, dat haar onderscheidt, moeten vaarwel zeggen, hare regten doen gelden, en zich in hare volle waardigheid aan Europa en aan de wereld vertoonen.

„Wij vorderen niets van de volken, onze naburen; wij eerbiedigen de regeringen der afgelegener natien, op welke wijze ook zaamgesteld; wij willen in onze woningen in vrede leven, onze landen bebouwen, ongehinderd onze nijverheid, onzen handel oefenen; wij willen den vrede, onder den schaduw van beschermende wetten en van de onsterfelijke constitutie, welke wij bezworen hebben.

„Koninklijke Hoogheid, het nationale Parlement zal de besluiten nemen, welke het best overeenkomstig zal achten met de waardigheid en onafhankelijkheid der natie, die haar lot aan ons heeft toebetrouwd, besluiten het geschiktst om, zoo mogelijk, den vrede en de goede verstandhouding tusschen het volk der Beide Sicilien en alle overige volken der aarde te bewaren, en het gebouw onzer constitutie, benevens de wettigheid van den troon, te bevestigen.

„Uwe Koninklijke Hoogheid heeft, met die edele trouw en die rondborstigheid, welke u onderscheidt, de gedenkwaardige woorden gesproken: *Ik zal altoos met u en met de natie zijn.* De dankbare natie *zal eeuwiglijk, met hare constitutie, het geslacht van* Karel III. *op den troon der Beide Sicilien weten te behouden.*"

Zoodra de Prins-Regent de zaal verlaten had, beklom

rigtsnoer van alle onze handelingen zijn, en hun vertrouwen en verkleefdheid onze schoonste belooning.

KASSEL *den* 28. *Februarij.* Heden morgen hebben alle de generaals en de officiers van het garnizoen, den eed van getrouwheid en gehoorzaamheid aan Z. K. H. den keurvorst *Wilhelm II*, in handen van den luit. generaal *van Urff*, kommandant dezer stad, afgelegd. Alle de troepen kwamen daarop op de Frederiksplaats bijeen, en lagen denzelfden eed af. Hetzelfde zal in alle die plaatsen, waarin zich garnizoens bevinden, insgelijks plaats hebben.

ASCHAFFENBURG *den* 1. *Maart.* De vicaris-generaal van het aartsbisdom van Regensburg, heeft aan den hertog van Nassau vertogen gezonden, wegens het huwelijk van den Roomschen geestelijken *Koch*, thans geheim regeringsraad alhier, waarop het gouvernement heeft geantwoord: „dat krachtens de bestaande wetten, en vooral krachtens art. 16. van de bondgenootschappelijke acte, in alle staten van het Duitsche bondgenootschap, en dierhalve ook in het hertogdom Nassau, de beide Christelijke gemeenten, gelijke burgerlijke en politike regten genieten; dat de hertog nimmer voornemens is aan zijne onderdanen te verbieden eene der beide geloofsbelijdenissen te verlaten, en dat men dierhalve den regerings-raad *Koch*, door geene middelen van gezag konde beletten, zijne betrekkingen met de Roomsche Kerk aftebreken. Doch daar de heer *Koch* tevens lid van den raad voor de Roomsche Kerkelijke zaken is, welke waardigheid door een Roomschgezinde dient bekleed te worden, en hij thans zijne betrekkingen met de Roomsche Kerk heeft afgebroken, zoo beveelt Z. D. H. de hertog, dat de regerings-raad *Koch*, die tak van administratie zal verlaten, welke aan een ander zal opgedragen worden."

STUTGARDT *den* 2. *Maart.* In de zitting van gisteren, heeft de kamer der gedeputeerden, met eene meerderheid van 60 tegen 26 stemmen besloten, dat er voor het jaar 1821, eene ligting van 4000 man zal plaats hebben.

UTRECHT *den* 8. *Maart.* Volgens berigten van Vianen, stond het water in derivier de Lek aldaar heden morgen 11 voet 7 duim.

Aan het noodpijl teekende hetzelve 106 duim onder nul.

Gewassen sedert den 6. dezer 59 duim.

E F F E C T E N.

Amsterdam den 7. Maart 1821.

Intr. pCt.		Prijs
2½	Holland, Werkelijke Schuld	45½ à 46
	——— Restanten	15/16 à 1
	——— Kansbilletten	31½ à 32½
5	Schuldbekentenissen van 1815	98¾ à 99¼
	Idem 1818	96 à 96½
5	Frankrijk, Tiers Consolidée	84¾ à 85½
	——— Certificaten van dito	
	——— dito in Parijs	77½ à 78½
	Reconnaissances	91 à 91¼
3	Engeland, Geconsolideerde	74
5	Rusland, bij *Hope en Comp.*	89½ à 90¼
6	——— Inschr. op het Grootb.	50½ à 51¼
	——— Idem in Zilver	84 à 84½
	——— Idem idem	72¾ à 73¼
5	Pruissen, in Engeland	84¾ à 85½
	——— Idem	170 à 172
5	Deensche te Hamburg 1ste Ligt.	71½ à 72½
6	idem 2de Ligt. 4 m.	70 à 73
5½	Spanje, 1805.	61½ à 63
	——— 1807.	53¾ à 55
5	——— 1820.	69 à 71
	Spaaansche Coupons van diverse jaren.	16¾ à 17¼
	——— dito van 1820.	26 à 29
5	Weener Bank, bij *Goll en Comp.*	50¾ à 52¾
4	——— Dito bij dito	42 à 43¾
2½	Weener Certificaten bij dito	30¾ à 31¼
2½	——— Neg. Metaliek	33¼ à 34
5	Idem	68 à 68¾
	Bank Actien	655 à 660
	——— Handeelen bij *Rodschild*	125¾ à 129½
5	Italie, Monte di Milano	58¾ à 59¼
5	Napels, Certificaten	56 à 56½
	——— dito dito in Napels.	56¼ à 57¼

Z. Exc. de hertog *de Gallo*, minister van buitenlandfche zaken, het fpreekgeftoelte, om al de ftukken, waarin de befluiten, door de Verbondene Souvereinen te Laijbach genomen, vervat zijn, voor te lezen. Die lezing is dikwerf afgebroken geworden, door de beweging, welke ieder oogenblik in de vergadering ontftond. De hertog *de Gallo* deed vervolgens eene aanfpraak, in welke hij over de voorgelezene ftukken aanmerkingen gemaakt heeft. Het Parlement heeft dadelijk eene commisfie benoemd, om de door den hertog overgelegde ftukken te onderzoeken. Zij moet rapport doen in de tweede zitting van het Parlement, die morgen den 15. zal plaats hebben. Men gelooft dat die zitting van veel belang zal zijn, en dat het parlement in dezelve de maatregelen zal vastftellen, die de omftandigheden vereifchen.

Er zijn in de eerfte zitting vele redevoeringen gehouden, en verfcheidene ontwerpen, betrekking hebbende tot de verdediging van het koningrijk, en de middelen om de armee te vergrooten, voorgefteld.

Bij decreet van het Parlement, heeft de Heer baron *Frederik Stahl*, oud-kapitein in den dienst van Pruisfen, zijne naturalifatie verkregen. Die brave man is uit de bergen van Silezie herwaarts gereisd, om voor onze zaak te dienen.

BOLOGNA *den* 20. *Februarij.* Over het algemeen nemen de hier doortrekkende Oostenrijkfche troepen de uitmuntendfte krijgstucht in acht, desniettemin heeft hare tegenwoordigheid gelegenheid gegeven tot onaangenamer voorvallen, die van genoegzaam gewigt geoordeeld zijn, dat men een oogenblik in bedenking gehad heeft, om de burgerij te ontwapenen. Ook wordt er van beroeringen gefproken, welke in dat gedeelte der marken, dat aan Abruzzo grenst, ontftaan zouden zijn.

Men wil, dat de tijding van het befluit der mogendheden te Napels reeds aanleiding gegeven heeft tot eenen moord. Een gewezen policie-prefekt onder Koning *Joachim*, *Gian-Pietro* geheten, had, zegt men, een vreugdemaal gegeven over de te Laijbach gedane verklaring. Hij is op een afgelegen plein met vele dolkfteken doorboord; toen men het lijk vond had het een papier in den mond, waar op ftond, N°. 1. De moordenaars worden ijverig nagefpoord.

Z W I T S E R L A N D.

BAZEL *den* 27. *Februarij.* Een brief van Napels in dato den 15. dezer, door reizigers medegebragt, welke den 16. die hoofdftad verlaten hadden, geeft het volgend verflag:

„ De zitting van het Parlement van den 13. was zeer onftuimig geweest, zoo dat de hertog *de Gallo* niet voort kon gaan met het lezen zijner depêches. Toen echter de Prefident verklaarde dat de daden op het flagveld, en de wijze befluiten van het Parlement alleen de vaderlandsliefde zouden doen kennen, maar dat een zoo luidruchtig gefchreeuw in een zaal van het Parlement niet paste, heerschte er eene algemeene ftilte. Na de voorlezing der ftukken, werd er eene Commisfie benoemd, om zich met de middelen ter verdediging van het rijk bezig te houden. Een lid deed

Zie verder den kant van deze Bladz.

daarna de motie om den Koning binnen tien dagen te verzoeken terug te komen, op verval van zijne Kroon.

„ De oude directeur van Politie, die een landgoed op den weg van Portici bewoonde, en vreugde over de befluiten van het Congres had doen blijken, werd des avonds laat uitgenoodigd, om zich naar het bureau der politie te begeven. Nauwelijks het huis verlaten hebbende, werd hij overvallen en met dolkfteken afgemaakt. Men vond in zijnen mond een kaartje N°. 1."

De reizigers, die dezen brief mede bragten, hadden te Capua vele Napolitaanfche troepen ontmoet, die zich naar het leger begaven; doch op de grenzen hadden zij flechts een wacht van 800 man gezien. De romeinfche ftaat was zeer rustig, te Radicofani hadden zij geduchte troepen Oostenrijkers ontmoet.

D U I T S C H L A N D.

WEENEN *den* 23. *Februarij.* Men verneemt, dat, volgens het ontworpen plan van den veldtogt, alle de Colonnen van onze armée, den 24. dezer zich in de omftreken van Foligno zullen vereenigen, en dat eene fterke voorhoede ter verkenning, naar de Napelfche grenzen zal trekken, ten einde te vernemen, op welke wijze men voornemens is ons te ontvangen.

De laatfte berigten van Konftantinopolen zijn van den 25. der vorige maand. In het Turkfche ministerie hadden verfcheiden veranderingen plaats gehad. Te Candia was een ernftig oproer uitgebarsten, waarbij veel bloed geftort is; de Porte heeft dadelijk Kommisfarisfen derwaarts gezonden. De Kurden verontrusten op nieuw het land in de nabuurfchap van Wan, welke ftad door hen fterk geblokkeerd wordt. De Porte heeft twee regimenten van Topfchis ingefcheept, om de troepen tegen Janina te verfterken; vijf anderen hebben last om zich insgelijksch gereed te houden. De gunstige uitflag op het verzoek der Serviers aan de Porte gedaan, fchijnt door de tusfchenkomst van Rusland bewerkftelligd te zijn. De Serviers hadden eene memorie van klagten aan den Rusfischen Staats-Minister, den graaf *Capo d'Istria*, te Laijbach, gezonden; en men verzekert dat deze memorie in aanmerking bij de Mogendheden is gekomen. Men gelooft dat de groote Heer onderrigt van dezen ftap der Serviers, het noodig geoordeeld heeft, de gevolgen daar van voor te komen, door hun een groot gedeelte van hun verlangen, toeteftaan.

KASSEL *den* 27. *Februarij.* Z. K. H. de keurvorst van Hesfen is flechts drie dagen ziek geweest, als wanneer hij ten gevolge van een aanval van jicht is overleden. Zijn zoon is hem in de regering opgevolgd, en heeft de volgende bekendmaking uitgevaardigd:

Wilhelm II, door de gratie Gods, keurvorst en fouverein landgraaf van Hesfen, groothertog van Fulda, prins van Hersfeld, Hanau, Fritzlar en Ifemburg, graaf van Catzenelnbogen, Dietz, Ziegenhaijn, Nidda en Schaumburg, enz. enz.

Het heeft de Goddelijke Voorzienigheid behaagd, heden morgen om 5 ure, uit deze wereld tot zich te roepen, onze beminde en vereerde vader Z. K. H. vorst *Wilhelm I*, keurvorst en fouverein landgraaf van Hesfen, groothertog van Fulda, prins van Hersfeld, Hanau enz. enz.

Daar, krachtens het regt van erf-opvolging in onze keurvorstelijke familie beftaande, de fuccesfie tot het beftuur van het keurvorstendom Hesfen in deszelfs geheele uitgeftrektheid, aan ons is komen te vervallen, en wij in bezit van hetzelve met alle deszelfs regten en aanbehooren getreden zijn, maken wij zulks bij deze tegenwoordige bekend, en verwachten met vertrouwen van alle onze ambtenaren, zoo geestelijke als burgerlijke, van onze vafalen, leenroerigen en onderdanen, dat zij jegens ons de pligten zullen vervullen, waartoe zij in hunne onderfcheidene betrekkingen gehouden zijn, en dat zij ons gehoorzaamheid en getrouwheid zullen bewijzen; en van onzen kant verzekeren wij hen van onze welwillendheid.

De voorfpoed en geluk van onze onderdanen zullen de

Zie verder den kant van de eerfte Bladz.

TE UTRECHT, BIJ DE LEEUW EN COMP.